

10.3. Ochrona i kształtowanie wartości środowiska kulturowego i krajobrazu

Główne zadanie działań przestrzennych w odniesieniu do krajobrazu kulturowego to zachowanie tożsamości kulturowej gminy poprzez ochronę i możliwie pełne wyeksponowanie zachowanych walorów oraz rewaloryzację i adaptację do nowych potrzeb zdegradowanych przestrzeni historycznych.

10.3.1 Obszary i obiekty objęte ochroną na podstawie przepisów szczególnych

Na terenie gminy Sierakowice występują obiekty dziedzictwa kulturowego objęte ochroną z tytułu ustawy z dn. 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (tekst jednolity Dz.U. nr 98 z 1999 r., poz. 1150 z późniejszymi zmianami):

- Obiekty wpisane do rejestru zabytków:
Kościół parafialny p.w. Św. Marcina wraz z terenem przykościelnym w obrębie muru kościelnego w Sierakowicach – dec. nr A – 1224 z dn. 14.11.2001 r.
- Stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków:
 - We wsi Mojusz (piecze garncarskie – okres średniowieczny lub wczesnośredniowieczny) - dec. nr 085 / Archeol. z dn. 09.01.1970 r.,
 - We wsi Załakowo (cmentarzysko płaskie – wczesna epoka żelaza) - dec. nr 147 / Archeol. z dn. 31.03.1971r.,
 - Osada otwarta we wsi Pałubice (okres wpływów rzymskich) - dec. nr 292 / Archeol. z dn. 31.03.1976 r.,
 - Cmentarzysko płaskie w Pałubicach (wczesna epoka żelaza) - dec. nr 293 / Archeol. z dn. 16.10.1976 r.,
 - Cmentarzysko płaskie w Kamienickim Młynie (wczesna epoka żelaza) - dec. nr 004 / Archeolog. z dn. 30.07.1959 r.
- Strefy ochrony konserwatorskiej:

Strefy ochrony archeologicznej

Na terenie gminy występują również stanowiska archeologiczne podlegające ochronie konserwatorskiej, nie wpisane do rejestru zabytków, ale objęte strefami ochrony archeologicznej (obszary planowanych badań archeologicznych).

Zlokalizowane są we wsiach:

Szklana,	Załakowo,	Sierakowska Huta,	Bącka Huta,
Jelonko,	Mojusz,	Mojuszewska Huta,	Łączki.
Leszczyнки,	Stara Huta,	Kamienicka Huta,	
Tuchlinko,	Gowidlino,	Kamienicki Młyn,	
Kujaty,	Puzdrowo,	Kamienica Królewska,	
Sierakowice,	Pałubice,	Szopa,	

Strefy ochrony konserwatorskiej zespołów ruralistycznych

Świadectwem rozwoju przestrzennego wsi na terenach gminy są zachowane zespoły ruralistyczne podlegające ochronie konserwatorskiej. Należą do nich zespoły wsi:

▪ Załakowo,	▪ Szopa,	▪ Łyśniewo,
▪ Kamienica Królewska,	▪ Mojusz,	▪ Gowidlino.
▪ Paczewo,	▪ Tuchlino,	▪
▪ Bącka Huta,	▪ Puzdrowo,	▪

Na wyznaczonych obszarach ochrony zespołów wiejskich priorytet w sposobie kształtowania zabudowy determinują racje ochrony konserwatorskiej. Powinny one przesądzać o obowiązującym typie zabudowy, jej intensywności i cechach architektonicznych. Wszystkie zespoły ruralistyczne dawnych siedlisk na terenie gminy wymagają przeprowadzenia rewaloryzacji i skutecznych działań w kierunku ochrony.

Zabudowa historyczna znajdująca się w ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków:

- Zabudowa mieszkalna, gospodarcza –4 ćw.XIX w./ 1,2 ćw.XX we wsi Gowidlino) oraz kam.-mur. kościół parafialny (1866-68r.),
- Zabudowa mieszkalna – 4ćw.XIXw./1ćw.XXw –we wsi Kamienica Królewska,
- Zabudowa zagrodowa- 1ćw.XXw.- we wsi Leszczynki,
- Zabudowa mieszkalna, gospodarcza – 1,2 ćw.XXw.-wieś Mojusz,
- Zabudowa mieszkalna i zagrodowa- 1,2 ćw. XXw.- we wsi Mojuszewska Huta,
- Zabudowa mieszkalna, zagrodowa- 4ćw.XIXw./1ćw.XXw. -wieś Pałubice,
- Zabudowa mieszkalna- 4ćw.XIXw./1,2ćw.XXw. -wieś Puzdrowo,
- Zespół zabudowy mieszkalnej –4ćw.XIXw./1ćw.XXw wraz z kościołem filialnym p.w.św. Jana Chrzciciela (4ćw.XIXw.) i kościołem filialnym p.w. św. Marcina (1820 i 1903r.) – we wsi Sierakowice,
- Zabudowa mieszkalna z przełomu wieku XIX i XX- we wsi Stara Maszyna,
- Zabudowa mieszkalna i zagrodowa-4 ćw.XIXw./1,2 ćw.XXw.- we wsi Szklana,
- Zabudowa mieszkalna i zagrodowa- 4ćw.XIXw./1,2 ćw.XXw. – we wsi Szopa,
- Zabudowa zagrodowa-2 poł.XIXw./1ćw.XXw.- we wsi Tuchlino,
- Zabudowa mieszkalna-4 ćw. XIXw.- we wsi Załakowo.

10.3.2 Kształtowanie walorów przestrzeni kulturowej gminy

Zasady ochrony zasobów środowiska kulturowego powinny być uzależnione od rangi i wartości obiektów historycznych podlegających ochronie. W celu zachowania szeroko rozumianej tożsamości kulturowej gminy niezbędne

jest objęcie ochroną obiektów o ewidentnych wartościach historycznych, a nie wpisanych dotąd do rejestru zabytków.

10.3.2.1 Obiekty postulowane do wpisu do rejestru zabytków:

- Zabudowa historyczna:
 - Kościół parafialny w Gowidlinie,
 - Cmentarz parafialny w Gowidlinie,
 - Cmentarz parafialny w Sierakowicach.

- Obiekty archeologiczne:
 - kurhan – wieś Kamienicki Młyn,
 - kurhan – wieś Leszczyński.

10.3.2.2 Miejscowości wskazane do rewaloryzacji:

Zespoły ruralistyczne wsi:

- Gowidlino,
- Kamienica Królewska,
- Tuchlino,
- Załakowo,
- Mojusz,
- Bącka Huta,
- Szopa (postulowana rewitalizacja).

Rewaloryzacja rozumiana jest tu jako działanie mające na celu doprowadzenie zabytku (zespołu ruralistycznego) do stanu umożliwiającego w pełni odbiór jego wartości zabytkowych z jednoczesnym dobraniem funkcji gwarantującej utrzymanie formy uzyskanej w wyniku rewaloryzacji. W niniejszym opracowaniu wskazano do objęcia rewaloryzacją ośrodki wspomagające Sierakowice, będące jednocześnie głównymi ośrodkami turystycznymi: Gowidlino, Kamienica Królewska; ważniejsze ośrodki usługowe w skali gminy: Tuchlino, Załakowo oraz atrakcyjnie zlokalizowane wsie, predestynowane do wykorzystania ich wartości kulturowych o lokalnym potencjale identyfikacyjnym dla rozbudowy zaplecza rekreacyjnego (rewitalizacja): Mojusz, Bącka Huta i Szopa – proponowane do utworzenia "Szlaku wsi kaszubskich".

10.3.3 Zasady kształtowania krajobrazu

W celu utrzymania i kreowania ładu przestrzennego w gminie postuluje się ochronę krajobrazu, która uwarunkowana jest działaniami podejmowanymi w celu ochrony przyrody, dziedzictwa kulturowego ziemi kaszubskiej oraz w zakresie porządkowania przestrzeni. Podstawowym działaniem ochronnym wobec krajobrazu jest zapobieżenie degradacji istniejących walorów poprzez ich zachowanie i pielęgnację. Krajobraz całej gminy został ogólnie oceniony jako atrakcyjny, charakteryzujący się urozmaiconym ukształtowaniem terenu, bogactwem form przyrodniczych, występowaniem zabytkowych zespołów zabudowy historycznej o wartościach ponadlokalnych. Ze względu na tak liczne walory krajobrazu, większość terenów gminy objęto ochroną prawną.

10.3.3.1 Prawne formy ochrony krajobrazu

Krajobraz gminy w dużej części jest objęty ochroną prawną: w części wschodniej obszaru gminy przez ustanowienie Kaszubskiego Parku

Krajobrazowego wraz z otuliną, występowanie zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, w części południowo-zachodniej przez utworzenie Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Poza granicami KPK wraz z otuliną oraz GOChK znajduje się zachodnia część terenów gminy z miejscowościami Borowy Las, Smolniki, Kowale, Stara Huta, Kamionka Gowidlińska. Tereny te ze względu na umiarkowane walory krajobrazowe, niewielkie zainwestowanie z przeważającą zabudową zagrodową oraz brak nacisku inwestycyjnego wymagającego nadzoru i ograniczeń, w znikomym stopniu narażone są na degradację środowiska.

10.3.3.2 Ochrona i pielęgnacja zachowanych walorów krajobrazowych:

Wynikiem wartościowania krajobrazu całej gminy przeprowadzonego w I etapie prac nad studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice było wskazanie form funkcjonujących prawidłowo i wadliwie, powodujących konflikty i zdegradowanych, następnie wskazanie miejsc wymagających zróżnicowanej polityki w zakresie ochrony, konserwacji lub rekultywacji krajobrazu. W studium sklasyfikowano typy działań, najbardziej wskazane dla ochrony krajobrazu, natomiast szczegóły powinien określić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zapewniając w ten sposób narzędzie prawne dla przestrzegania zasad zagospodarowania w związku z ochroną krajobrazu. Do podstawowych zasad skierowanych na świadome kształtowanie krajobrazu gminy powinno należeć:

- utrzymanie i pielęgnacja terenów o wysokich walorach krajobrazowych,
- zachowanie i pielęgnacja punktów widokowych wraz ze strefami ekspozycji,
- zachowanie i pielęgnacja ciągów widokowych wraz ze strefami ekspozycji,
- ochrona dominant wysokościowych, w tym pielęgnacja ich ekspozycji,
- rekultywacja krajobrazowa miejsc zdegradowanych,
- rekompozycja formy lub izolacja przestrzenna obiektów degradujących walory krajobrazowe miejsca.

Na rysunku studium nr 2 „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” oraz na szkicu poglądowym nr 2 „Ochrona i kształtowanie środowiska kulturowego i krajobrazu” wyróżnione tereny wskazano graficznie.

W oparciu o wyżej wymienione zasady ochrony i pielęgnacji walorów krajobrazowych określa się działania wskazujące sposoby kontroli kształtowania przestrzeni gminy:

- ochrona ekspozycji zespołów zabytkowych poprzez ograniczanie gabarytów nowych budynków, zainwestowanie dostosowane skalą do zabudowy otaczającej, nie ingerujące w charakter zespołów, uporządkowanie form architektonicznych i podporządkowanie ich wartościom zespołów,
- wykluczenie lokalizacji inwestycji powodujących degradację krajobrazu, eliminacja elementów negatywnych (szpecących), izolowanie istniejących obiektów degradujących walory krajobrazowe poprzez „działania maskujące” np. w postaci urządzenia zieleni,
- eksponowanie, zagospodarowanie i udostępnianie istniejących miejsc widokowych,

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Sierakowice

- podporządkowanie zagospodarowania walorom przyrodniczo-krajobrazowym.

10.4. Kierunki rozwoju struktury przestrzennej gminy

10.4.1 Struktura osadnictwa, podstawowe powiązania

Sieć osadnicza w gminie intensywnie się rozwija wskutek ciągłego wzrostu liczby mieszkańców, na co wpływa bardzo wysoki przyrost naturalny i dodatnie saldo migracji, a także duża aktywność gospodarcza. Nowe zespoły osadnicze powstają głównie na obrzeżach większych wsi – Sierakowic, Gowidlina, Kamienicy Królewskiej. Nowe jednostki często charakteryzują się rozproszonymi układami, gdzie dominującą formą zabudowy jest budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne. Nowe zainwestowanie powstaje wzdłuż głównych dróg dojazdowych do wsi Sierakowice, Puzdrowo i Gowidliny.

Sieć osadnicza gminy Sierakowice posiada wyraźnie hierarchiczny charakter i jest skorelowana z układem głównych dróg. Dominującą pozycję zajmuje wieś Sierakowice - wielofunkcyjne centrum gospodarcze gminy, zorganizowany ośrodek usługowy, siedziba władz samorządowych. Sierakowice jako jedyne w gminie zapewniają mieszkańcom dostęp do placówek tego typu, jak ośrodek zdrowia, apteki, banki, poczta, posterunek policji.

Jako największy, najszybciej rozwijający się ośrodek koncentracji funkcji gospodarczych i usługowych, pretendujące do roli miasta Sierakowice powinny rozszerzyć zakres posiadanych usług ponadpodstawowych w zakresie oświaty, opieki społecznej i kultury o takie obiekty, jak liceum ogólnokształcące, sala sportowo-widowiskowa, basen, placówki terapeutyczno-rehabilitacyjne, dom dziennego pobytu dla osób starszych. W przyszłości niewątpliwie umocni się funkcja Sierakowic jako silnego ośrodka gospodarczego powiatu (np. przez przyciąganie mieszkańców gmin sąsiednich do szkół, usług medycznych, usług handlu).

Miejscowościami wspomagającymi i uzupełniającymi Sierakowice są Gowidliny i Kamienica Królewska. Są to rozwojowe ośrodki mieszkalno-usługowe, charakteryzujące się jednocześnie dużym udziałem usług turystycznych. W studium proponuje się podniesienie rangi wsi Szklana do funkcji trzeciego ośrodka wspomagającego, ze wskazaniem na rozwój funkcji publicznych (oświata) i komercyjnych, obsługującego południowo-wschodnie tereny gminy. Wiąże się to z podniesieniem prestiżu i atrakcyjności tej wsi o dużych walorach lokalizacyjnych w skali gminy. Wspomagające ośrodki usługowe powinny charakteryzować się odpowiednim standardem infrastruktury społecznej i relatywnie do potrzeb zapewniać maksymalnie szeroką ofertę w zakresie usług oświaty, kultury, zdrowia, handlu i rzemiosła (poczta, apteka, gimnazjum itp.) Biorąc pod uwagę dotychczasowy wzrost liczby mieszkańców gminy (dodatnie saldo migracji, wysoki przyrost naturalny), już w okresie perspektywicznym gmina będzie musiała zapewnić ok. 1000 miejsc dla uczniów gimnazjów. Obecnie poza Sierakowicami gimnazja istnieją we wsiach Gowidliny i Kamienica Królewska. Ośrodkami koncentracji aktywności mieszkańców mogą stać się dobrze wyposażone, dysponujące obiektami sportowymi, pracowniami komputerowymi, bibliotekami placówki oświatowe. Sygnalizuje się potrzebę tego rodzaju placówki w Szklanej.

Rolę średnich wielofunkcyjnych ośrodków gospodarczych w gminie pełnią Pałubice, Załakowo, Łyśniewo, Puzdrowo, Tuchlino i Długi Kierz (wszystkie w centralnym pasie pn-zach – pd-wch). Są to ośrodki elementarne z pełnym lub częściowym zakresem usług podstawowych, głównie handlu i rzemiosła. Proponuje się podobną rolę nadać wsi Mojusz jako nowemu ośrodkowi

usługowemu, w tym obsługi turystyki i rekreacji na „Szlaku wsi kaszubskich”. Oprócz usług podstawowych dla mieszkańców wskazuje się docelowo konieczność lokalizacji funkcji publicznych oraz związanych z obsługą rekreantów (baza turystyczna, usługi okołoturystyczne).

Ponadto pojedyncze placówki handlowo-usługowe rozmieszczone są równomiernie w całej gminie, w ilości proporcjonalnej do gęstości zaludnienia. Istniejąca tu sieć handlowa i usługowa odpowiada potrzebom mieszkańców gminy i często obsługuje również gminy sąsiednie. Bardziej wyspecjalizowane usługi świadczą Kartuzy i Trójmiasto.

10.4.2 Ranga poszczególnych miejscowości, skala i kierunki rozwoju przestrzennego

Sierakowice - centrum gminy(5 907 mieszkańców)

Kierunki rozwoju:

- obszary zabudowy mieszkaniowej – utrzymanie kierunków rozwoju funkcji mieszkaniowych: w stronę wsi Paczewo i Poręby oraz na południowy zachód, w stronę wsi Puzdrowo (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna), realizacja nowych osiedli wymaga utrzymania rezerw terenu na osiedlowe ośrodki usługowe oraz wiąże się z koniecznością wyposażenia terenu w podstawową infrastrukturę. Celem publicznym dla tych obszarów jest realizacja zieleni publicznej oraz terenów rekreacji dla wszystkich grup wiekowych (w tym miejsca zabaw i sportu),
- centrum wsi – nabiera charakteru centrum małego miasteczka, dlatego dalszy rozwój związany z przekształceniami oraz intensyfikacją zabudowy i koncentracją usług o charakterze miejskim powinien odbywać się w oparciu o koncepcję kształtowania przestrzeni publicznych. Wiąże się to z przede wszystkim z koniecznością wyznaczenia zasięgu terytorialnego centrum w różnych etapach jego rozwoju, określenia docelowego układu, charakteru i parametrów zabudowy, wykształcenia przestrzeni publicznych (przede wszystkim pieszych, np.:rynek, ciągi piesze, tereny zielone) oraz z koniecznością zorganizowania obsługi komunikacyjnej. Proponuje się objęcie centrum Sierakowic następującymi studiami i koncepcjami (które mogą zakończyć się także planem miejscowym):
 - modernizacji układu drogowego (zamiana skrzyżowania Kartuskiej i Lęborskiej na rondo, realizacja „małej” i „dużej” obwodnicy, budowa nowych dróg lokalnych w obrębie centrum itd...),
 - budowy systemu przestrzeni pieszych i pieszo-rowerowych powiązanych z przestrzeniami handlowo-usługowymi i z terenami zieleni w obszarze centrum,
 - powiązania centrum usługowego z centrum komunikacyjnym (rejon dworca PKP i „nowego” dworca PKS – proponowany integracyjny węzeł komunikacyjny),
 - kształtowania nowych terenów usług i rewitalizacja obecnych terenów podwórzy i zapleczy,
- strefy działalności produkcyjnej – funkcje gospodarcze o charakterze rzemieślniczo - przemysłowym we wsi Sierakowice koncentrują się w części wschodniej w rejonie linii kolejowej, drogi w kierunku Kartuz i Trójmiasta oraz GPZ-u. Utrzymuje się ten kierunek rozwoju i projektuje nowe rezerwy pod funkcje gospodarcze wykorzystując dostępność komunikacyjną oraz dogodne warunki dla uzbrojenia (przez teren rezerw przebiega projektowana obwodnica wsi). Kolejny obszar przewidziany pod rozwój rzemiosła i funkcji

produkcyjnych w obrębie wsi Sierakowice to rejon przy zachodniej obwodnicy wokół oczyszczalni ścieków i istniejących terenów funkcji rzemieślniczych,

- tereny usług publicznych - w tym oświaty, sportu i rekreacji: zgodnie z miejscowym planem szczegółowym wskazuje się w północnej części wsi (gimnazjum w trakcie realizacji) oraz w południowej części wsi, w sąsiedztwie jeziora Kominek, jako potencjalne miejsce lokalizacji obiektów służących społeczności całej gminy (np. sala sportowo-widowiskowa, basen),
- tereny zieleni publicznej – kształtowanie systemu publicznych terenów zielonych w oparciu o istniejące (parki, skwery, zieleńce) przenikających zwartą zabudowę wsi, w tym w ramach zachowania ciągłości lokalnych powiązań ekologicznych (tereny zielone winny łączyć się w miarę możliwości z lasami KPK oraz innymi terenami rekreacyjnymi Sierakowic), w oparciu o to wskazano nowe tereny zieleni publicznej wokół jeziora Kominek, postuluje się też urządzenie ciągu ekologicznego łączącego centrum wsi z kompleksem leśnym KPK w kierunku wschodnim,
- rezerwy terenowe dla rozwoju wsi – rezerwy dla funkcji wynikających z mieszkaniowych potrzeb wspólnoty samorządowej lub dla funkcji odpowiadających innym celom publicznym, jak też interesowi gminy - wskazuje się w północno-zachodniej części wsi (Poręby), ze wskazaniem na rozwój funkcji gospodarczych; w południowo-wschodniej części wsi, ze wskazaniem na kontynuację przestrzenną mieszkalnictwa oraz rozwój funkcji publicznych.

Ośrodki wspomagające i uzupełniające

Gowidlino (1257 mieszkańców) - obszar rozwoju mieszkalnictwa i rekreacji oraz usług, w tym dla obsługi turystyki:

- granice rozwoju struktur osiedleńczych obejmują Gowidlino, Gowidlinko, Lemany,
- koncentracja i intensyfikacja usług w centrum wsi, wzdłuż drogi nr 211, w obrębie historycznego układu zabudowy w celu wytworzenia czytelnego układu przestrzeni publicznych,
- tereny rozwojowe dla funkcji mieszkaniowej z dopuszczeniem obiektów usług podstawowych w kierunku zachodnim i wschodnim od istniejącej zabudowy, preferowana zabudowa jednorodzinna i pensjonatowa,
- tereny do zagospodarowania na cele rekreacyjne ogólnodostępne na północy Jeziora Gowidlińskiego, tereny zabudowy lotniskowej w sąsiedztwie istniejących lotnisk po zachodniej (Gowidlinko, Lemany) i wschodniej stronie Jeziora Gowidlińskiego,
- miejsca dla rozwoju funkcji gospodarczych wskazuje się wzdłuż drogi nr 211 w kierunku północno-wschodnim i północno-zachodnim od wsi.

Kamienica Królewska (841 mieszkańców) – obszar mieszkalnictwa i obsługi turystyki z ograniczeniem rozwoju ze względu na położenie na terenie KPK:

- zasady gospodarowania, w tym rodzaje działalności gospodarczej, zasady i warunki inwestowania na terenie KPK określone zostały w planie ochrony: „ (...) *dopuszcza się rozwój terytorialny wsi Kamienica Królewska poza obszar zespołu przyrodniczo-krajobrazowego. Dodatkowo ustala się ograniczenie rozwoju terytorialnego do zabudowy plombowej*”,

- koncentracja i intensyfikacja usług w centrum wsi, wzdłuż głównych dróg, w obrębie historycznego układu zabudowy,
- preferowana zabudowa jednorodzinna i pensjonatowa.

Szklana - docelowo trzeci ośrodek wspomagający i uzupełniający Sierakowice:

- rozwój usług publicznych (usługi oświaty) i komercyjnych w centrum wsi, wzdłuż głównej drogi,
- tereny rozwojowe dla funkcji mieszkaniowej w granicach rozwoju struktur osiedleńczych na przedłużeniu istniejącej zabudowy, preferowana zabudowa jednorodzinna na wydzielonych działkach,
- miejsca dla rozwoju funkcji gospodarczych wskazuje się wzdłuż głównej drogi w kierunku południowo-wschodnim od wsi.

10.4.2.1 Średnie ośrodki gospodarcze

Rolę średnich wielofunkcyjnych ośrodków gospodarczych w gminie pełnią Pałubice, Żałakowo, Łyśniewo, Puzdrowo, Tuchlino i Długi Kierz oraz docelowo Mojusz (wszystkie w centralnym pasie pn-zach – pd-wch). Są to wsie rozwojowe dla mieszkalnictwa oraz usług podstawowych, w tym infrastruktury społecznej, z preferowaną zabudową jednorodziną na wydzielonych działkach. Rozwój terytorialny zainwestowania jest ograniczony we wsi Mojusz ze względu na położenie na obszarze KPK, częściowo także w Pałubicach położonych na pograniczu KPK. Zasady gospodarowania, w tym rodzaje działalności gospodarczej, zasady i warunki inwestowania na terenie KPK określone zostały w planie ochrony: *Mojusz (gm. Sierakowice): ewentualny rozwój terytorialny w postaci plombowej, (...) 2. Dopuszcza się rozwój terytorialny wsi położonych na pograniczu KPK: (...) Pałubice (gm. Sierakowice) (...) poza obszar parku.*

Oprócz tego wyróżnić można 11 małych ośrodków z pojedynczymi zakładami usługowymi, rzemieślniczymi i handlem, z dominującą zabudową zagrodową. Dla nich oraz dla pozostałych terenów zainwestowanych nie ustala się żadnych szczególnych warunków i zasad zagospodarowania poza ogólnymi zasadami kształtowania struktury przestrzennej określonymi w pkt 3.3.2. oraz w przypadku lokalizacji na terenach objętych prawnymi formami ochrony - nadrzędnymi zasadami gospodarowania zawartymi w planach ochrony.

10.4.3 Tereny przekształceń i rehabilitacji

10.4.3.1 Obszary wymagające przekształceń

Obszary wskazane w studium do przekształceń znajdują się na terenie wsi Sierakowice i wymagają zmiany istniejącej funkcji w celu wytworzenia czytelnej struktury funkcjonalno-przestrzennej wsi.

Przekształcenia w kierunku funkcji mieszkaniowej dotyczą:

- obszarów obecnie użytkowanych jako sady przydomowe znajdujące się na terenach intensywnej zabudowy jednorodzinnej w obrębie zwartych struktur,
- terenów rzemiosła uciążliwego oraz ośrodków produkcji ogrodniczej (pieczarkarnie) zlokalizowanych na terenach projektowanych

monofunkcyjnych jednostek mieszkaniowych, podyktowane eliminacją źródeł uciążliwości ze stref zamieszkania.

Przekształcenia w kierunku funkcji usługowej dotyczą:

- terenów mieszkalnictwa jednorodzinnego, uciążliwego rzemiosła oraz sporadycznej zabudowy zagrodowej, położonych w projektowanej centralnej strefie usługowej wsi rozciągającej się wzdłuż głównych dróg oraz wzdłuż linii kolejowej.

Przekształcenia w kierunku funkcji rzemiosła i produkcji dotyczą:

- terenów rozproszonej zabudowy zagrodowej na obszarach przewidzianych pod rozwój działalności gospodarczej o znacznej uciążliwości, zlokalizowanych w południowo-wschodniej części wsi, wzdłuż linii kolejowej, w sąsiedztwie projektowanej obwodnicy.

10.4.3.2 Rehabilitacja

Wyznaczone w studium obszary wymagające rehabilitacji to tereny usytuowane w granicach stref ochrony przyrody, w miejscach o wysokich walorach lokalizacyjnych i krajobrazowych, w różnym stopniu zdegradowane, których przekształcenia powinny zostać zrealizowane jako suma indywidualnych działań poszczególnych właścicieli, gestorów oraz gminy (infrastruktura techniczna).

Mojusz – wytwórnia mas bitumicznych i zakład produkcji betonu - funkcja o charakterze konfliktogennym - konflikt między rozwojem działalności gospodarczej a środowiskiem, krajobrazem - źródło uciążliwości aerosanitarnej i degradacji środowiska przyrodniczego otoczenia,

- zalecane nie podtrzymywanie istniejącej funkcji motywowane względami ochrony środowiska oraz lokalizacją na terenie chronionego krajobrazu w Kaszubskim Parku Krajobrazowym, a także w bezpośrednim sąsiedztwie linii kolejowej (trasa ta należy do najbardziej atrakcyjnych ze względów krajobrazowych w skali kraju) lub podniesienie standardu i wyrazu estetycznego zagospodarowania, (rekompozycja formy, skuteczna izolacja przestrzenna),
- likwidacja zabudowy substandardowej i zdekapitalizowanej (baraku mieszkalnego) położonego w sąsiedztwie linii kolejowej.

Załakowo, Gowidlinko – tereny dużych ośrodków wypoczynkowych położonych na obszarach chronionego krajobrazu (otulina KPK, GOChK) w sąsiedztwie jezior – funkcja uciążliwości użytkowania prowadząca do zubożenia lub niszczenia struktury i potencjału podsystemu przyrodniczego,

- modernizacja istniejących obiektów rekreacyjnych i turystycznych, podniesienie standardu oraz wyrazu estetycznego zagospodarowania w celu harmonijnego wkomponowania w otaczający krajobraz,
- lokalizacja urządzeń mających na celu podniesienie standardu wypoczynku,
- eliminacja zanieczyszczeń wód powierzchniowych uwarunkowana budową systemu kanalizacji sanitarnej.

10.4.4 *Możliwość lokalizacji funkcji gospodarczych - tereny szans rozwoju*

Sierakowice stały się liderem gospodarczym wśród gmin sąsiednich, jednym z najbardziej rozwiniętych, prężnych i atrakcyjnych dla inwestorów regionów w powiecie. Wieś Sierakowice staje się coraz bardziej znaczącym węzłem gospodarczym regionu.

Rozwój funkcji rzemieślniczych i produkcyjnych uwarunkowany jest dogodną lokalizacją ze względu na obsługę transportową, istniejącą infrastrukturę techniczną lub możliwości jej rozbudowy oraz korzystne warunki pozyskiwania terenu. Ze względu na oddziaływanie na środowiska i uciążliwość dla otoczenia preferowane są funkcje produkcyjne wysokich technologii. W oparciu o te uwarunkowania w studium wskazano potencjalne miejsca rozwoju funkcji gospodarczych:

- główna koncentracja funkcji przemysłowych – Sierakowice – dążenie do maksymalnego wykorzystania istniejących rezerw terenowych (węzeł komunikacyjny, łatwy dostęp do kapitału, dobra infrastruktura techniczna – rezerwy w sieci wodociągowej, rezerwy mocy, łatwa dostępność do telefonów, gwarancje odbioru nieagresywnych ścieków),
- tereny położone wzdłuż drogi nr 211 Kartuzy – Słupsk w kierunku południowo-zachodnim od Puzdrowa, północno-wschodnim i północno-zachodnim od Gowidlina,
- tereny położone wzdłuż drogi nr 214 Kościerzyna – Lębork w kierunku północnym od Tuchlina,
- tereny wzdłuż drogi zbiorczej prowadzącej z Sierakowic w kierunku południowo-wschodnim od miejscowości Szklana.

10.5. Komunikacja

10.5.1 *Utrzymanie i rozwój sieci drogowej*

Jako generalną zasadę przyjmuje się adaptację istniejącego układu drogowego. Dla odciążenia ruchu na skrzyżowaniach dróg wojewódzkich nr 214 i 211 oraz zmniejszenia uciążliwości ruchu tranzytowego, ruchu ciężkiego, głównie przez wsie Sierakowice, Puzdrowo i Tuchlino, proponuje się budowę systemu tras obwodowych, jak na rysunku nr 2 studium „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” w postaci dróg głównych (G) - "duże obwodnice" oraz dróg zbiorczych (Z) - "małe obwodnice" na terenie samej wsi Sierakowice.

W celu uzyskania pożądaných klas technicznych dróg układu podstawowego na większości odcinków wymagana jest modernizacja. Ponadto wskazuje się konieczność poprawy stanu nawierzchni dróg oraz stanu pobocza dróg, utwardzania dróg gruntowych (stan docelowy – szosa asfaltowa do każdej wsi), urządzania chodników i ścieżek rowerowych przynajmniej jednostronnych na obszarach zabudowanych oraz na całej długości dróg 214 i 211, urządzania zatok autobusowych itp.

10.5.2 *Ruch tranzytowy*

W związku z położeniem gminy na skrzyżowaniu regionalnych tras komunikacyjnych (Kartuzy – Lębork; Lębork - Kościerzyna) znaczną część ruchu samochodowego stanowi tranzyt, w tym transport ciężarowy. Na stopień

uciążliwości spowodowanej tranzytem wpływ ma także lokalny przemysł i rzemiosło generujące znaczny ruch kołowy. Budowa systemu obwodnic Sierakowic (oraz Puzdrowa i Tuchlina) umożliwi „wyprowadzenie” ciężkiego tranzytu z centrum Sierakowic, przy czym należy dążyć do takiego zagospodarowania otoczenia obwodnic, by zachęcić podróżnych do postoju w Sierakowicach i uniknąć efektu marginalizacji gminy poprzez przeprowadzenie całego ruchu samochodowego nową trasą.

10.5.3 Parkingi dla samochodów ciężarowych

Z uwagi na charakterystykę gospodarczą gminy ważny problem w systemie komunikacji kołowej i w zagospodarowaniu terenu stanowi organizacja miejsc postojowych i parkingów dla samochodów ciężarowych i ciężkiego sprzętu budowlanego. Obecnie pojazdy te parkują najczęściej w pobliżu miejsc prowadzenia działalności, które są jednocześnie miejscami zamieszkania właścicieli. Dalszy rozwój usług i rzemiosła będzie powodował coraz więcej konfliktów pomiędzy funkcjami mieszkaniowymi i przemysłowymi, w tym miejscami parkingowymi dla samochodów ciężarowych w zabudowie mieszkaniowej.

W celu utrzymania wysokich standardów zamieszkania należy dążyć do separacji funkcji konfliktowych, w tym do grupowania funkcji uciążliwych poza terenami mieszkaniowymi. W zakresie miejsc postojowych i parkingów dla samochodów ciężarowych należy podjąć działania, które umożliwią likwidację obecnych miejsc postojowych i budowę nowych parkingów poza obszarami zabudowy mieszkaniowej:

- program budowy parkingów dla samochodów ciężarowych na obrzeżach dzielnic mieszkaniowych i w dzielnicach rzemieślniczych i przemysłowych,
- program zachęt dla inwestorów przenoszących miejsca prowadzenia działalności z terenów mieszkaniowych na obszary przemysłowe,
- rozwój sieci komunikacji publicznej na terenie gminy z uwzględnieniem połączeń między parkingami a terenami mieszkaniowymi oraz rozważenie ulg dla kierowców samochodów ciężarowych,
- zagospodarowanie terenów publicznych w zabudowie mieszkaniowej (ulice, place zabaw i skwery, zieleni).

10.5.4 Komunikacja publiczna

10.5.4.1 Linie autobusowe

W gminie Sierakowice ruch autobusów PKS odbywa się na prawie wszystkich drogach wojewódzkich i powiatowych, a częstotliwość kursów do okolicznych miast powiatowych i Trójmiasta jest stosunkowo wysoka, choć nie w pełni zadowalająca (rozkłady jazdy w miejscach węzłowych często nie są ze sobą skorelowane). Brak jest wyposażenia infrastruktury autobusowej, zwłaszcza dworca w Sierakowicach i urządzonych przystanków (zatoki autobusowe, wiaty). W związku z powyższym proponuje się w ramach projektowanego transportowego węzła integracyjnego komunikacji zbiorowej urządzenie dworca PKS w rejonie stacji kolejowej we wsi Sierakowice. W tym celu wskazuje się możliwość adaptacji i modernizacji istniejących obiektów lub budowę nowych wraz z zapleczem parkingowym i handlowo-gastronomicznym. Rozwiązanie takie